

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: TJ, KI, FA

Kostjad: Mercedes-Benz Bank AG, Volkswagen Bank GmbH

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Liidu õigusega, eelkõige direktiivi 2008/48/EÜ⁽¹⁾ artikli 14 lõikega 1 on kooskõlas, kui kohapeal toimivas kaubandustegevuses sõlmitud sõiduki müügilepinguga seotud tarbijakrediidilepingust taganemise korral arvutatakse krediidi abil rahastatud sõiduki väärtuse vähenemise hüvitise summa, mille tarbija peab krediidi abil rahastatud sõiduki tagastamisel krediidiandjale maksma, nii, et tarbija poolt sõiduki omandamise ajal kehtinud müügihinnast arvatakse maha sõiduki tagastamise ajal kehtiv müüja sisseostuhind?
2. Kas direktiivi 2008/48/EÜ artikli 14 lõike 3 punkti b esimeses lauses sisalduv säte on sõiduki müügilepinguga seotud tarbijakrediidilepingute puhul täielikult ühtlustatud ja seega liikmesriikide jaoks imperatiivne?

Kui vastus teisele küsimusele on eitav:

3. Kas Euroopa Liidu õigusega, eelkõige direktiivi 2008/48/EÜ artikli 14 lõikega 1 on kooskõlas, kui krediidivõtja peab pärast sõiduki müügilepinguga seotud tarbijakrediidilepingust taganemist maksma lepingus kokkulepitud intressi ajavahemiku eest, mis jääb krediidi abil rahastatud sõiduki müüjale krediidisumma väljamaksmise ja sõiduki krediidiandjale (või müüjale) tagastamise vahele?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2008. aasta direktiiv, mis käsitleb tarbijakrediidilepinguid ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 87/102/EMÜ (ELT 2008, L 133, lk 66).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Raad van State (Madalmaad) 15. märtsil 2023 – T.G. versus
Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid**

(Kohtuasi C-158/23, Keren⁽¹⁾)

(2023/C 235/13)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Raad van State

Põhikohtuasja pooled

Apellant: T.G.

Vastustaja: Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

Eelotsuse küsimused

1. Kas kvalifitseerumisdirektiivi⁽²⁾ artiklit 34 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus selline riigisisene õigusnorm nagu integratsiooniseaduse (Wet inburgering) artikkel 7b, mis paneb varjupaigaõiguse saanud isikutele trahviga tagatud kohustuse integratsioonieksamiks edukaks sooritamiseks?
2. Kas kvalifitseerumisdirektiivi artiklit 34 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus riigisisene õigusnorm, mille kohaselt varjupaigaõiguse saanud isikud kannavad kõik integratsiooniprogrammide kulud üldjuhul ise?
3. Kas teisele küsimusele vastamisel on oluline, et varjupaigaõiguse saanud isikutel on võimalik saada integratsiooniprogrammide kulude tasumiseks riigilt laenu ja see laen kustutatakse, kui nad sooritavad integratsioonieksamiks õigeks ajaks või vabastatakse õigeaegselt integreerumiskohustusest või neile tehakse sellest õigeaegselt erand?

4. Kui kvalifitseerumisdirektiivi artikkel 34 lubab panna varjupaigaõiguse saanud isikutele trahviga tagatud kohustuse integratsioonieksamiks edukaks sooritamiseks ja nad peavad kandma kõik integratsiooniprogrammide kulud, kas siis tagasimaksmisele kuuluva laenu suurus, millele võib lisanduda trahv, kahjustab kvalifitseerumisdirektiivi artikli 34 eesmärgi saavutamist ja soovitatavat toimet?

⁽¹⁾ Käesoleva kohtuasja nimi on väljamõeldud nimi. See ei vasta ühegi menetluspoole tegelikule nimele.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2011. aasta direktiiv 2011/95/EL, mis käsitleb nõudeid, millele kolmandate riikide kodanikud ja kodakondsuseta isikud peavad vastama, et kvalifitseeruda rahvusvahelise kaitse saajaks, ning nõudeid pagulaste või täiendava kaitse saamise kriteeriumidele vastavate isikute ühetaolisele seisundile ja antava kaitse sisule (ELT 2011, L 337, lk 9).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumeenia) 21. märtsil 2023 –
Centrul Român pentru Administrarea Drepturilor Artiștilor Interpreți (Credidam) versus Guvernul
României, Ministerul Finanțelor**

(Kohtuasi C-179/23, Credidam)

(2023/C 235/14)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Înalta Curte de Casație și Justiție

Põhikohtuasja pooled

Kassaatorid: Guvernul României, Ministerul Finanțelor

Vastustaja: Centrul Român pentru Administrarea Drepturilor Artiștilor Interpreți (Credidam)

Eelotsuse küsimused

1. Kas autoriõiguste või kaasnevate õiguste omanike suhtes kujutab kollektiivse esindamise organisatsioonide poolt hüvitise kogumine, jaotamine ja maksmine, mille eest ette nähtud tasu on nimetatud organisatsioonidele haldustasu maksmine, endast teenuste osutamist direktiivi 2006/112/EÜ⁽¹⁾ (käibemaksudirektiiv) artikli 24 lõike 1 ja artikli 25 punkti c tähenduses?
2. Kui esimesele küsimusele vastatakse jaatavalt, kas siis kollektiivse esindamise organisatsioonide tegevus õiguste omanike suhtes kujutab endast teenuste osutamist käibemaksudirektiivi tähenduses ka juhul, kui leitakse, et õiguste omanikud, kelle nimel kollektiivse esindamise organisatsioonid hüvitist saavad, ei osuta teenuseid kasutajatele, kes on kohustatud hüvitist maksma?

⁽¹⁾ Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT 2006, L 347, lk 1).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesfinanzhof (Saksamaa) 22. märtsil 2023 –
Finanzamt T versus S**

(Kohtuasi C-184/23, Finanzamt T II)

(2023/C 235/15)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesfinanzhof

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Finanzamt T

Vastustaja: S